

תת"ע 1513/07/14 - מדינת ישראל נגד לשקר עדי

20 דצמבר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 1513-07-14 מדינת ישראל נ' לשקר

דו"ח תעבורה 50250645483

לפני כבוד השופטת רות רז המאשימה	מדינת ישראל
נגד הנאשמים	לשקר עדי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד רויטל מוסקוביץ

ב"כ הנאשמת - עו"ד דוד קולקר

הנאשמת

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה בשכרות בכך שבדוגמה של אוויר נשוף נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הינו 445 מיקרו גרם אלכוהול, העולה על המידה הקבועה, בניגוד לסעיף (3)62 לפקודת התעבורה ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה.

הנאשמת נהגה כאמור בתאריך 5.7.14 בשעה 02:07 בדרך רבין פינת רחוב דרגנר.

הנאשמת כפרה בכך שהייתה שיכורה.

עמוד 1

מטעם התביעה העידו שני עדי תביעה והנאשמת העידה להגנתה.

לאחר ששמעתי את העדויות ובחנתי את חומר הראיות ואת טיעוני הצדדים שוכנעתי מעבר לספק סביר בכך שהנאשמת נהגה ברכב בהיותה שיכורה.

פרשת התביעה

ע.ת.1, קובי שלום, עצר את רכב הנאשמת לצורך בדיקת שיכרות, הריח מהנאשמת ריח חזק של אלכוהול, ביצע לה בדיקת נשיפון בה נכשלה, עיכב אותה לבדיקת נשיפה והשגיח כי עד לבדיקה לא אכלה, לא עישנה, לא שתתה ולא הקיאה.

במבחני המאפיינים שערך לה, התנדנדה הנאשמת בעמידה, הייתה יציבה בהליכה על קו וכשלה בחלק ממבחני הבאת אצבע לאף.

הנאשמת הסכימה לבצע את בדיקת הנשיפה לאחר שהוסברה לה מטרת הבדיקה והוסברה לה משמעות הסירוב.

לדבריה לעד, שתתה בירה פיין 400 גרם וטענה כי מכשיר הנשיפה "דפוק".

העד רשם דו"ח הזמנה לדין-ת/1, דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות-ת/2, הודעה לנאשם לפי פסק דין ארביב-ת/3, דו"ח עיכוב - ת/4.

באשר לת/3 הסביר העד כי מדובר בטופס מובנה עליו החתים את הנאשמת.

עוד הסביר כי רשם בתחקור הנאשמת את הדברים שמסרה לו מבלי לבדוק הגיונם.

הנאשמת עוכבה בשעה 02:07, בשעה 02:33 הועברה לבדיקת נשיפה ושחררה בשעה 03:27 לאחר סיום רישום הדו"חות וזימון לקצין לשימוע.

ע.ת.2, חנוכה רונן, מפעיל ינשוף משנת 2012, הפעיל לדבריו את המכשיר עשרות פעמים. העד הציג תעודת מפעיל.

באמצעות העד הוגשו המסמכים הבאות : העתק תעודת מפעיל-ת/5, פלטי נשיפה-ת/6, דו"ח על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף-ת/7, פלטי נשיפה עצמית וכיול בתחילת משמרת ובסיומה-ת/8 ו- ת/9, העתק צילום תעודת בלון-ת/10,

העתק יומן הפעלה-ת/11.

על פי פלטי הנשיפה התקבלה תוצאה של 445 מיקרו גרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף בבדיקת נשיפה שנערכה לנאשמת בשעה 02:33.

בבדיקות הנשיפה העצמיות של המפעיל התקבלה תוצאה כי לא נמצא אלכוהול.

בדיקות הכיול היומיות נמצאו תקינות.

הוגשו תע"צ תקינות ונספחים: כרטיס מכשיר וטופס ביקורת תקופתית- ת/12

על פי התע"צ נמצא מכשיר הינשוף תקין בבדיקה תקופתית שנערכה לו בתאריך 10.6.14. המכשיר נמצא תקין גם לפי ביקורת כיול ביום 12.6.14. בבדיקה תקופתית שנערכה למכשיר מאוחר לבדיקת הנשיפה לנאשמת, נמצא המכשיר תקין.

ב"כ הנאשמת ויתר על חקירת עורך התע"צ אבנר ברזילי בטענה שאינו עד מומחה.

פרשת ההגנה

הנאשמת העידה להגנתה. לדבריה ישבה בבר משעה 22:00 ושתתה צ'יסי אחד מספר דקות לפני שיצאה. לאחר מכן נהגה לביתה מרחק קצר של כ- 500 מ'.

בת/2 נרשם מפיה כי שתתה בירה בין השעה 22:00 למועד עיכובה או שעה וחצי טרם עיכובה.

הסבירה כי היא סובלת מבעיית שיווי משקל וקשה לה ללכת בקו ישר. לפי בדיקת המאפיינים ביצעה הנאשמת את מבחן ההליכה על קו בהצלחה אך התנדנדה בעמידה.

העידה כי נלקחה לצומת אחר שם המתינה עד שיגיע למקום מכשיר נשיפה תקין ורק לאחר כשעה נעשתה הבדיקה. על פי ת/6 ו-ת/7 הבדיקה בוצעה בשעה 02:33, כלומר, 25 דקות לאחר שהנאשמת עוכבה ולא לאחר שעה כגרסתה.

דיון והכרעה

שוכנעתי כי בדיקת הנשיפה שנערכה לנאשמת מעידה על ריכוז האלכוהול שהיה בגופה, של 445 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף.

מחומר הראיות עולה מעבר לספק סביר כי תוצאות הבדיקה מדויקות וכי הבדיקה בוצעה באמצעות מכשיר נשיפה תקין ועל ידי מפעיל מוסמך ומיומן.

תקינותו של מכשיר הנשוף הוכחה באמצעות הבדיקה התקופתית והבדיקות היומיות שבוצעו בתחילת המשמרת ובסיומה, בדיקות כיוול ונשיפות עצמיות של מפעיל הנשוף.

הבדיקה התקופתית בוצעה זמן קצר של כ-3 שבועות לפני הבדיקה. הבדיקה בוצעה במעבדת מכשור ואכיפה של המשטרה ומסמכי התע"צ שהוגשו מעידים על ביצוע בדיקות המעידות על תקינות המכשיר.

איני מקבלת טיעוני ב"כ הנאשמת בנוגע לתקלות בביצוע הבדיקה התקופתית בתאריך 10.6.14. בתאריך זה החליף רס"ב אבנר ברזילי מספר חלקים במכשיר, ביצע את ביקורת השגרה שהייתה תקינה ועדכן את בלון הגז שביחידה. כמו כן ביצע כיוול. יומיים לאחר מכן בתאריך 12.6.14 בוצעה בדיקת ביקורת כיוול והמכשיר הוחזר ליחידה. בתאריך 11.11.14 בוצעה ביקורת תקופתית שהייתה תקינה.

מכאן שגם טרם בדיקת הנשיפה שנערכה לנאשמת וגם לאחריה נמצא המכשיר תקין בבדיקות התקופתיות שבוצעו לו.

הבדיקות מפורטות כולן בכרטיס המכשיר.

לא הוצגה כל ראיה על ידי ההגנה שיש בה כדי לסתור את תקינות המכשיר.

עורך התע"צ שביצע את הבדיקות התקופתיות לא נחקר על ידי ב"כ הנאשמת כך שהמסמכים שערך לא נסתרו.

אמינותו וחוקיותו של מכשיר הנשוף נקבעו זה מכבר בפסיקה בהלכת עוזרי ובהחלטות שניתנו בעקבותיה.

ברע"פ 9272/12 צחי טננצ'פף נגד מדינת ישראל נפסק על ידי כבוד השופט שוהם - " אין ממש בטענות המבקש בדבר אי תקינות מכשיר ה"נשוף". זאת, שעה ששאלת האמינות של המכשיר עצמו כבר הוכרעה, וכאשר למכשיר זה עומדת חזקת התקינות, לאחר שעמד בבדיקות התקופתיות ובבדיקת הכיוול, עובר לשימוש בו (ראו, למשל, רע"פ 8135/07 גורן נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 11.2.2009); רע"פ 3981/11 שרביט נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 5.7.2012)).
ואכן, במקרה דנן, חזקת התקינות האמורה לא נסתרה, ואף נקבע, כממצא עובדתי, כי "לא נפל דופי" בהליך הבדיקה."

בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ת 44078-08-14 בן לולו נ' מדינת ישראל שב וקבע את אמינות מכשיר הנשיפה.

את תעודת הבלון ניתן להגיש כראיה גם ללא מי שערך אותה בהיותה רשומה מוסדית (הלכת שרביט שאושרה גם ברע"פ 4865/16 בולוס רוחן ובע"פ 1386-11-16 רובינזון פז).

בדיקת הנשיפה בוצעה לנאשמת על ידי מפעיל מוסמך ומיומן. המפעיל העיד כי ביצע כבר עשרות בדיקות נשיפה. שוכנעתי כי המפעיל פעל על פי נהלי ההפעלה, בדק תקינותו של המכשיר בטרם הפעלתו וודא כי הנאשמת לא אכלה, שתתה, עישנה או הקיאה לפחות 15 דקות לפני ההפעלה.

בחנתי את טענת ב"כ הנאשמת בנוגע למקדם השונות של תוצאות הבדיקה שאינו אמור לעלות מעל 10%, על פי תקנה 169ז(ב) לתקנות התעבורה, ומצאתי כי הערכים המופיעים בפלט הנשיפה מעידים על כך שבוצעה בדיקת נשיפה תקינה העומדת גם בתנאים הנדרשים בתקנה.

התקבלו שני מחזורים של נשיפות, כאשר בכל אחת מן הנשיפות התקבלו ערכים העולים על רף האלכוהול המותר. הפער שהתקבל בין הערכים של חיישני IR ו-EC באותו מחזור נשיפה נמוך הרבה יותר מהפער המותר של 10% לפי תקנה 169ז(ב). גם הפער שהתקבל בין שני החיישנים הזהים בשני מחזורי הנשיפה נמוך מ-10%. (הלכת עוזרי, עפ"ת 32306-06-16 ארזואן יונתן, פל 5910-02-14 אסרף).

העד שלום תיחקר את הנאשמת וערך עמה שיחה ראשונית ורשם את דברי הנאשמת לפיהם היא שתתה בירה בבר בין שעה 22:00 לשעה בה נעצרה לבדיקה. עדותה של הנאשמת כי שתתה צ'ייסר זמן קצר לפני הנהיגה נמסרה כ-3 שנים לאחר מועד האירוע כך שיש להעדיף את הרישום שנעשה בזמן אמת על פני עדות מאוחרת באופן שחלוף הזמן עשוי היה להשפיע על זיכרונה של הנאשמת.

חלוף הזמן גם הביא לכך שהנאשמת לא זכרה כמה זמן עבר משעת עיכובה ועד לשעת ביצוע בדיקת הנשיפה וסברה כי חלפה שעה בעוד שחלפה חצי שעה בלבד. הנאשמת גם הסבירה כי יתכן שהעריכה לא נכון את הזמנים.

בבדיקת המאפיינים נכשלה הנאשמת בחלק מן המבחנים באופן שמחזק את תוצאת בדיקת הנשיפה.

נוכח כל האמור לעיל אני מרשיעה את הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ב' טבת תשע"ח, 20/12/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 5

[פרוטוקול הושמט]

גזר - דין

הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירה של נהיגה בשכרות.

נוכח חומרת העבירה קבע המחוקק פסילת מינימום למשך שנתיים בגין עבירה זו.

הנאשמת הינה נהגת ותיקה, לחובתה 4 ה.ק. אחת מהן עבירה של סירוב לבדיקת שכרות, עבירה מיום 16.8.14 בגינה הורשעה ביום 7.11.16.

מועד ביצוע העבירה שבפני הינו בתאריך 5.7.14.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים מצאתי כי אין מקום להשית על הנאשמת רכיב של מאסר לריצוי בפועל.

נוכח האמור לעיל אני מטילה את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא תעבור עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה

תחת השפעת משקאות משכרים/סמים או נהיגה בזמן פסילה.

24 חודשי פסילה בפועל בניכוי חודש פסילה מנהלית.

הפסילה תחושב במצטבר לכל פסילה אחרת ובכפוף לביצוע הפקדה במזכירות בית המשפט .

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 800 ש"ח.

הקנס ישולם תוך 90 יום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ב' טבת תשע"ח, 20/12/2017 במעמד הנוכחים.

רות רז, שופטת

הוקלדעלידיטובהגבע